

den Beslutning, vi maae komme til, det være sig nu for eller imod, vil være af uberegnelig Bigtighed, føler jeg mig opfordret til at modsvare det Votum, jeg ved Afstemningen vil give. Jeg skal imidlertid gjøre det saa sammentrængt som muligt. Jeg erkjender tilfulde det Mislige ved Fællesforsætningen; med Betyrning seer jeg de Indskrænkninger, som Udkastet gjør i den Grundlov, som det danske Folk med Rette har betragtet som et Børn for dets Vel, og jeg forudsæer, at der vil komme mange Banse-ligheder, naar der skal arbeides med dette combinede Massineri, som en æret Landstingsmand, der idag ikke er tilstede, forleden kaldte det. Men jeg veed ogsaa som noget Utvilsomt, at der til at modsætte sig Forsætningens Strafftrædelse, ligesom til at modsætte sig enhver Foranstaltning, fornuftigvis maa forudsættes, at Sandsynlighed er tilstede for at fremkalde noget Bedre, eller dog noget mindre Ondt; og en saadan Sandsynlighed er her ikke tilstede. Med alle Fællesforsætningsudfæstels store Ulemper er det constitutionelle Princip dog beholdt i det. Det er at vente, at dets Strafftræden vil skænke Folket Ro til de sociale Forholds, til alle gode Kræfters Udvikling, og banlyse den Splidagtighedens Aand, der har faaet Indpas selv i engere Kredse; og det er endelig at haabe, at den Id, der i Hertugdømmerne ulmer under Asten, — og den ulmer stærkt, mine Herrer! — vil ved Fællesforsætningens Strafftrædelse fortæres og ikke ubryde i Lue. Disse ere Goderne ved Strafftrædelsen; ved at modsætte os den, miste vi disse Goder eller stille dem i alt Fald i en dunkel og fjern Baggrund. Vi kunne ikke negte Anerkjendelsen af Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 eller de Forhold, der ere fremgaaede af den, og vi miste et Ministerium, som gjentagende er erkjendt at nyde Tillid, og med Hensyn til hvilket, det derfor er særdeles ønskeligt, at det er i Besiddelse af Styrelsen ved Fællesforsætningens første Oersjørelse i Livet. Omvendt maa det erkjendes, at ved at negte Strafftrædelsen og fremkalde Ministeriets Afgang ville vi bringe Usikkerhed ind i Statsstyrelsen, og fremkalde en Forvirring, som let kan føre til en uhyggelig Ende. Kan noget af dette Things Medlemmer stille os en

taalelig Udgang i rimelig Udsigt ved at negte Strafftrædelsen, da stemmer jeg beredvillig med ham; men indtil dette seer, maa jeg med al Agtelse for de ærede Herrer, der ere af en modsat Anskuelse, ansee mig forpligtet til at stemme for Strafftrædelsen.

Bloch: Da jeg i sin Tid stemte mod et Udvalgs Nedsættelse i denne Sag, fordi jeg med Hensyn til Sagens Natur og det Standpunkt, hvorpaa den var bragt, ikke kunde indse Nødvendigheden af, at et Udvalg blev nedsat, og fordi jeg maatte erkjende Bøgheden af de Betæneligheder, som af et æret Medlem (Madvig) her i Salen bleve fremhævede herimod, medens jeg derimod ikke kunde billige den Maade, hvorpaa disse Betæneligheder af et andet æret Medlem (Lehmann) bleve afsærdigede, har jeg særlig Opfordring til her at bevidne, at det ærede Udvalg, efter min Mening, paa en udmærket tilfredsstillende Maade har løst sin Opgave og har leveret et vigtigt og, som jeg haaber, virksomt Bidrag til den foreliggende Sags heldige Afgjørelse. Efterat Hs. Majestæt har ladet Thinget meddele sit betydningsfulde Rescript af 29de f. M., efterat Ministeriet samme Dag har udtalt sig saa usorbeholdent og idet Hele tilfredsstillende, som det efter min Mening har gjort, og efterat Udvalgets værdifulde Arbejde, der vinder en forhøiet Interesse ved de af Ministeriet meddeelte yderligere Oplysninger og Erklæringer, nu foreligger, saa staaer Sagen saaledes for mig, at dette Thing uden Betænelighed maa kunne give det af Regeringen forventede Ja, og det ikke et suffende, men et trostigt og freidigt Ja.

Der er kun eet Punkt, hvorved jeg skal tillade mig en ganske kort Bemærkning. I Anledning af Spørgsmaalet om, hvorvidt de øvrige Landsdele skulle deeltage i de Udgifter, som Holsteen og Lauenborg maatte paadrage sig ved Opsyldelsen af deres militaire Forbundspligter, har Udvalget ytret den Formening, at dette Forhold helst burde ordnes ved Lov i hvert mødende Tilfælde, medens Ministeriet har været af den Formening, at der helst burde gives en Lov derom engang for alle. Dersom nu denne Lov kom til at gaae ud